



Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 7. juni 2024
(OR. en)

10679/24

PECHE 218

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	7. juni 2024
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2024) 235 final
Vedr.:	MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET Bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2025

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2024) 235 final.

Bilag: COM(2024) 235 final



EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.6.2024
COM(2024) 235 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

Bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2025

{SWD(2024) 139 final}

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2025

1. INDLEDNING

Denne meddelelse indeholder oplysninger om status for den europæiske fiskeriovervågning i 2023. Den indeholder også retningslinjer for Kommissionens forslag og konsultationer med tredjelande om fiskerimuligheder for 2025. Målet er at forbedre fiskernes modstandsdygtighed, sætte gang i genopretningen af fiskebestandene for at nå niveauerne for det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) og opretholde sunde bestande på MSY-niveau.

Der overfiskes langt færre fiskebestande i dag sammenlignet med 2003. Fiskerne oplever socioøkonomiske gevinster fra de bestande, der er blevet forvaltet på et sundere niveau i nogen tid. På trods af faldet i brændstofpriserne er energi stadig en af de store omkostninger for EU's fiskeriflåde i 2023-2024, hvilket fortsat underminerer de opnåede gevinster. De igangværende foranstaltninger¹, som Kommissionen har foreslået for at støtte energiomstillingen i fiskeri- og akvakultursektoren, er således nødvendige for at styrke sektorens socioøkonomiske modstandsdygtighed ved at hjælpe den med at mindske sin afhængighed af fossile brændstoffer.

De vigtigste udfordringer i EU's fiskeri og akvakultur, de foranstaltninger, der foreslås for at tackle dem, og behovet for at forbedre modstandsdygtigheden i EU's fiskeri blev skitseret i **fiskeri- og havpakken**², som blev efterfulgt af en intensiv dialog med og input fra interessenterne. Tiden er nu kommet til at se længere end til disse umiddelbare udfordringer og behov og til at se det bredere perspektiv og vurdere situationen i EU's fiskeri og akvakultur på baggrund af den tilgængelige dokumentation samt medlemsstaternes og interessenternes synspunkter. På baggrund af den feedback, der er modtaget til pakken, og de hindringer, som de forskellige interessenter har identificeret for en gnidningsløs omstilling til energieffektivitet i sektoren og for en vellykket gennemførelse af alle elementer i den fælles fiskeripolitik, foretager Kommissionen nu en fuldstændig evaluering af forordningen om den fælles fiskeripolitik³.

Denne evaluering vil være et tilbageblik på 10 års (2014-2024) gennemførelse af forordningen om den fælles fiskeripolitik. Evalueringen vil omfatte udviklingen i politikkerne for fiskeri, akvakultur, miljø, handel, udvidelse, sundhed, dyrevelfærd og forskning, den seneste politiske udvikling, den ændrede geopolitiske kontekst og konsekvenserne for EU's fiskeripolitik. Den vil også omfatte den ændrede dynamik for fiskeriforbindelserne i den

¹ COM(2023) 100 final.

² COM(2023) 100 final, COM(2023) 101 final, COM(2023) 102 final og COM(2023) 103 final.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF.

eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik, herunder Det Forenede Kongeriges udtræden af EU og forbindelserne med og mellem kyststaterne i det nordøstlige Atlanterhav. Dette er vigtigt for at give et omfattende indblik i forordningens og instrumenternes resultater og for at skabe grundlaget for de kommende år.

2. FREMSKRIDT I RETNING AF ET MERE BÆREDYGTIGT FISKERI I EU

En bestand befiskes på en bæredygtig måde på MSY-niveau, når forholdet mellem faktisk fiskeridødelighed (F) og fiskeridødelighed ved MSY (F_{MSY}) er 1 eller derunder⁴. Takket være de foranstaltninger, som fiskere og nationale forvaltninger har truffet, og Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens tilsagn om at forvalte fiskeriet på ansvarlig vis, er fiskeriet blevet mere bæredygtigt, og langt færre bestande overfiskes i EU.

EU-missionen "Genopretning af vores oceaner og farvande inden 2030"⁵ bidrager til en bred vifte af løsninger for at beskytte og genoprette marine økosystemer og ferskvandsøkosystemer og deres biodiversitet, bekæmpe forurening og støtte bæredygtigt fiskeri. Den bidrager således også til gennemførelsen af EU's handlingsplan for havet⁶.

Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) ajourfører hvert år de tilgængelige oplysninger om fiskebestandene i forhold til målene i den fælles fiskeripolitik. I 2003 lå den gennemsnitlige fiskeridødelighed i det nordøstlige Atlanterhav⁷ 53 % **over** F_{MSY} -målet. Den seneste vurdering viser, at dødeligheden gradvist er faldet til 42 % **under** F_{MSY} i 2022. Inden for dette gennemsnit er der væsentlige forskelle. 25 bestande befiskes stadig over F_{MSY} , mens 58 befiskes inden for denne værdi. Fiskeridødeligheden er faldet kraftigt på alle områder og nåede ned på de laveste niveauer i **Biscayabugten og de iberiske kystområder** og for **vidt udbredte bestande** (f.eks. makrel, blåhvilling, hestemakrel og sild). I Nordsøen er den gennemsnitlige dødelighed stadig højere end i andre områder.

I **Middelhavet og Sortehavet** toppede medianen af F/F_{MSY} med 1,90 i 2007, udjævnedes til 1,87 i perioden 2008-2011 og er faldet siden da. I løbet af de sidste tre år er F/F_{MSY} faldet fra 1,59 til 1,20 i 2022 og har nået det laveste niveau siden 2003. Denne tendens er konsekvent i alle underområder. Fiskeritrykket i Middelhavet og Sortehavet ligger dog stadig 20 % over det medianniveau, der anses for bæredygtigt.

Bestandene i det nordøstlige Atlanterhav ligger i dag gennemsnitligt set inden for det interval, der svarer til politikens mål for fiskeridødelighed. Selv om der i 2023 er gjort gode fremskridt i retning af bæredygtighed, er der behov for yderligere fremskridt, navnlig i Middelhavet og Sortehavet.

Det videnskabelige samfund undersøger aktivt, i hvilket omfang andre faktorer end fiskeri, såsom havenes opvarmning, forsuring, forurening og afiltning, kan have reduceret

⁴ En detaljeret analyse af F_{MSY} og fiskebestandenes biomassetilstand i alle havområder findes i afsnit 1 i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

⁵ https://research-and-innovation.ec.europa.eu/funding/funding-opportunities/funding-programmes-and-open-calls/horizon-europe/eu-missions-horizon-europe/restore-our-ocean-and-waters_da.

⁶ COM(2023) 102 final.

⁷ I dette afsnit henviser "det nordøstlige Atlanterhav" til Fødevare- og Landbrugsorganisationens (FAO's) område 27.

fiskeriproduktiviteten, men der mangler stadig viden. Det, man ved med en vis sikkerhed ud over klimarelaterede ændringer af arternes fordeling⁸, er, at planktonarterne samt tidspunktet for og omfanget af planktons blomstring har ændret sig⁹. Der har også været en stor nedgang i planktonmængden¹⁰ i perioden 2015-2019 og i næringsstoffilførslen fra landjorden¹¹. Disse ændringer kan have haft en negativ indvirkning på fiskebestandenes produktivitet.

De centrale og østlige områder af Middelhavet anses for mere sårbare over for klimaændringer på grund af det øgede pres fra invasive arter af tropisk oprindelse (såsom lessepsiske arter og andre arter), højere vandtemperaturer og mindre havcirkulation, hvilket fører til lavere niveauer af opløst ilt.

2.1. Fiskerimuligheder i 2024

Fiskerimulighederne er et vigtigt instrument i en bæredygtig fiskeriforvaltning. I Atlanterhavet, Østersøen og Skagerrak/Kattegat er fiskerimulighederne primært fastsat som fangstbegrænsninger, også kendt som samlede tilladte fangstmængder (TAC'er).

Miljøsituationen i Østersøen og dens floder er helt anderledes end situationen i andre havområder, og den påvirker fortsat fiskebestandene og deres udvikling. Østersøen står i dag over for **flere belastninger**, som har ført til en forringelse af biodiversiteten¹². Disse belastninger omfatter eutrofiering fra næringsstoffilførsler og vedvarende høje niveauer af forurenende stoffer. Dette skyldes til dels, at EU-lovgivningen ikke er gennemført¹³. En mulig naturbaseret løsning, der undersøges i øjeblikket, er anvendelsen af muslinger, som hurtigt kan vende eutrofieringen, genoprette afiltede "døde områder" og binde CO₂ lige så effektivt som skove på landjorden. Ud over disse eksterne belastninger kan mangler i gennemførelsen af EU-bestemmelserne om vejning og fangstregistrering også spille en væsentlig rolle for nedgangen i fiskebestandene i Østersøen.

Fire ud af ti fiskerier (sild i den vestlige del af Østersøen, begge torskebestande og laks i den centrale del af Østersøen) er ikke længere omfattet og må kun landes som bifangst. De resterende målfiskerier er de øvrige pelagiske bestande (brisling og sild i den centrale del af Østersøen, Den Botniske Bugt og Rigabugten) og rødspætte med fangstbegrænsninger, der er fastsat i overensstemmelse med MSY, og laks i Den Botniske Bugt og i Den Finske Bugt, idet fangstbegrænsningerne er fastsat i overensstemmelse med forsigthedsstiltanken.

⁸ [Climate change and the common fisheries policy — Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/fisheries/policy/).

⁹ Flydende mikroskopiske alger og dyr udgør grundlaget for den pelagiske fødekæde og er en direkte eller indirekte fødekilde for fisk, skaldyr og havfugle. <https://oap.ospar.org/en/ospar-assessments/quality-status-reports/qsr-2023/indicator-assessments/changes-plankton-biomass-abundance/>.

¹⁰ <https://oap.ospar.org/en/ospar-assessments/quality-status-reports/qsr-2023/indicator-assessments/changes-plankton-biomass-abundance/>.

¹¹ <https://oap.ospar.org/en/ospar-assessments/quality-status-reports/qsr-2023/indicator-assessments/changes-plankton-biomass-abundance/>.

¹² HELCOM Quality status report 2023 (HOLAS 3): <https://helcom.fi/wp-content/uploads/2023/10/State-of-the-Baltic-Sea-2023.pdf>.

¹³ Navnlig nitratdirektivet, direktivet om rensning af byspildevand, havstrategirammedirektivet, vandrammedirektivet, habitat- og fugledirektivet, affaldsrammedirektivet, direktivet om maritim fysisk planlægning, direktivet om plast til engangsbrug, forordningen om en fælles fiskeripolitik, den integrerede havpolitik og den fælles landbrugspolitik.

Den flerårige plan for Østersøen¹⁴ omfatter mange værktøjer til at hjælpe kriseramte fiskebestande med at komme på fode igen, herunder suspension af målfiskeri, fastsættelse af TAC'er under de anbefalede maksimumsniveauer, lukning i gydeperioder og begrænsning af rekreativt fiskeri. Hvis ikke medlemsstaterne anvender og gennemfører EU-lovgivningen fuldt ud, vil fiskebestandene dog ikke kunne genoprettes. Der blev i ministererklæringen *Our Baltic 2020* givet tilsagn om at gennemføre EU-retten fuldt ud. Det er afgørende, at dette gøres nu¹⁵. Den anden udgave af *Our Baltic* blev afholdt den 29. september 2023 og omfattede en statusrapport om de tilsagn, der blev givet i 2020¹⁶.

For at overvinde virkningerne af forurening, eutrofiering og klimaændringer på marine økosystemer, fiskeri og akvakultur er det afgørende at starte med input fra det videnskabelige samfund. Videnskaben sætter de politiske beslutningstagere i stand til at træffe informerede beslutninger og fuldt ud gennemføre den **økosystembaserede tilgang til fiskeri- og akvakulturforvaltningen**, som er et af de centrale principper i den fælles fiskeripolitik og den bedste måde at nå politikens mål på.

EU-farvandene i **Atlantehavet og Skagerrak/Kattegat** har et lavere pres på fiskebestandene og andre miljøforhold. I disse havområder har EU forvaltet de 29 fiskebestande på en bæredygtig måde, hvilket giver flere positive resultater med højere TAC'er for 5 i 2024. Fiskerne i Biscayabugten har gjort en betydelig indsats for en god forvaltning af fiskebestandene. Dette medførte, at fiskeriet blev forvaltet i overensstemmelse med MSY i en årrække, sådan som det fremgår af STECF-rapporten fra 2022. På trods af denne indsats var der dog et stort fald i fiskerimulighederne for 2024 i dette område som følge af den juridiske forpligtelse til at blive på MSY-niveauer.

De fleste EU-bestande deles nu med **kyststaterne i det nordøstlige Atlanterhav**. For over 85 TAC'er, som **deles med Det Forenede Kongerige**, blev EU og Det Forenede Kongerige enige om TAC'erne for 2024 baseret på den bedste videnskabelige rådgivning inden for den frist, der er fastsat i handels- og samarbejdsaftalen¹⁷. De fleste TAC'er blev fastsat i overensstemmelse med MSY, hvor rådgivning var tilgængelig. For ti bestande havde Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) i sin rådgivning anbefalet nulfangst i 2024. For ni af disse bestande blev EU og Det Forenede Kongerige enige om at fastsætte lave bifangst-TAC'er for 2024 for at hindre choke-situationer i blandet fiskeri i overensstemmelse med EU's retsgrundlag. For én bestand blev EU og Det Forenede Kongerige enige om at fastsætte en TAC for 2024 baseret på videnskabelig overvågning efter rådgivning fra ICES om TAC'en¹⁸.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 (EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1).

¹⁵ https://commission.europa.eu/system/files/2020-09/ministerial_declaration_our_baltic_conference.pdf.

¹⁶ <https://op.europa.eu/da/publication-detail/-/publication/2e76afa1-5695-11ee-9220-01aa75ed71a1>

¹⁷ Handels- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side (EUT L 149 af 30.4.2021, s. 10).

¹⁸ Skriftligt referat af fiskerikonsultationerne mellem Det Forenede Kongerige og Den Europæiske Union for 2024: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2023-12/2024-eu-uk-fisheries-consultations_en.pdf.

En bedre forvaltning af fælles bestande, som EU og Det Forenede Kongerige blev enige om inden for rammerne af Specialudvalget om Fiskeri, navnlig ved at tilpasse forvaltningsområderne til de vurderingsenheder, som ICES anvender, var afgørende for at forbedre den bæredygtige forvaltning af fælles bestande og opnå en hurtig og tilfredsstillende aftale¹⁹.

De fleste af de bestande, som **EU, Norge og Det Forenede Kongerige** deler i Nordsøen, viser en positiv tendens. For 2024 blev EU, Norge og Det Forenede Kongerige enige om at fastsætte TAC'erne for disse bestande i overensstemmelse med MSY-rådgivningen. Aftalen om TAC'er omfatter en stigning for torsk, som blev fastsat under MSY-rådgivningen af forsigtighedsgrunde. TAC'erne for to andre bestande blev fastsat under MSY-punkt værdien for at tage hensyn til deres interaktion med torsk i blandet fiskeri. TAC'erne for sild i Nordsøen blev fastsat i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning, og parterne blev enige om at fortsætte fangstbegrænsningerne i Skagerrak og Kattegat for at afbøde indvirkningen på den nedfiskede sildebestand i den vestlige del af Østersøen. TAC'erne for de to vurderede **bestande, der forvaltes bilateralt med Norge** i Skagerrak og Kattegat, blev fastsat i overensstemmelse med MSY eller forsigtighedsbaseret rådgivning²⁰.

For bestande af makrel, blåhvilling og atlantisk-skandinavisk sild, der er **vidt udbredt** i hele det nordøstlige Atlanterhav²¹, blev kyststaterne²² enige om at fastsætte de samlede TAC'er for 2024 på MSY-niveau. I mangel af deleordninger og på grund af visse parters unilaterale handlinger, herunder overdrevent store overførsler fra år til år, overstiger summen af kyststaternes og fiskeriparternes kvoter dog stadig de samlede vedtagne TAC'er. Dette underminerer disse bestandes bæredygtighed yderligere, forhindrer fremskridt i indgåelsen af aftaler mellem kyststaterne og har mere generelt belastet samarbejdet i disse fora. EU arbejder fortsat på at nå til et bæredygtigt resultat af drøftelserne om sild. EU er fortsat aktivt engageret i drøftelserne med andre kyststater og fiskeriparter med det formål at indgå nye omfattende deleordninger for en bæredygtig forvaltning af disse bestande.

I **Middelhavet og Sortehavet** foregår der blandet fiskeri, hvor mange bestande deles med tredjelande. Fiskeridødeligheden har nærmet sig et bæredygtigt niveau for nogle bestande. I 2021 nåede 26 bestande F_{MSY} eller lavere niveauer, men 38 bestande befiskes stadig over bæredygtige niveauer. Der skal fortsat gøres en indsats for at reducere fiskeriet og nå MSY.

¹⁹ Referater fra Den Sociale Klimafonds møder findes på: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/relations-non-eu-countries/relations-united-kingdom/eu-uk-trade-and-cooperation-agreement/meetings-eu-uk-partnership-council-and-specialised-committees-under-trade-and-cooperation-agreement/specialised-committee-fisheries_en.

²⁰ Referat af konklusionerne fra fiskerikonsultationerne mellem Norge og Den Europæiske Union om regulering af fiskeriet i Skagerrak og Kattegat for 2024: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/document/download/675ccb20-4b1c-456e-b13c-8e7b853002e3_en?filename=2023-12-08-EU-NO-Skagerrak-Agreed-Record-2024.pdf.

²¹ <https://www.ices.dk/community/groups/pages/wgwide.aspx>. Working Group on Widely Distributed Stocks (WG WIDE) samler og analyserer data om store bestande af pelagiske arter samt andre vidt udbredte og stærkt vandrende arter.

²² De kyststater i det nordøstlige Atlanterhav, der forvalter disse bestande, er Den Europæiske Unions medlemsstater, Det Forenede Kongerige, Norge, Island, Færøerne, Grønland og Den Russiske Føderation.

For at gøre dette skal staterne anvende den flerårige plan for det vestlige Middelhav²³ og 2030-strategien fra Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM)²⁴. Fiskerimulighederne for 2024 er i overensstemmelse med en lang række foranstaltninger, der blev vedtaget i fiskerimulighedsforordningen fra 2023 om gennemførelsen af den flerårige plan for det vestlige Middelhav.

I overgangsfasen for den flerårige plan for **det vestlige Middelhav**, og for at nå MSY senest i 2025, anvendes der en **integreret tilgang** for fiskerimulighederne for 2024²⁵. Denne tilgang bygger på forvaltningsværktøjer og indebærer udviklingen af en kompensationsmekanisme, der tilskynder staterne til at anvende mere selektive redskaber og til at lukke områder for fiskeri. Medlemsstaterne opfordres til fortsat at anvende denne mekanisme. Rådet har også fastsat maksimale fangstbegrænsninger for 2024 for de mest overfiskede dybhavsrejer og opretholdt lofterne for fiskeri med langlinefartøjer.

Intensivt arbejde inden for rammerne af **GFCM**, som støttes af EU's konsekvente holdning i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), har ført til vedtagelsen af væsentlige afgørelser. Dette har først og fremme resulteret i to flerårige forvaltningsplaner og har medført, at der er vedtaget maksimale fangstbegrænsninger for guldmakrel i Middelhavet, at forvaltningsforanstaltningerne for europæisk ål i Middelhavet er blevet styrket for alle levesteder, herunder ferskvand, og at der er truffet yderligere foranstaltninger for at reducere fiskeridødeligheden for glasål.

GFCM fortsatte også med at gennemføre de to langsigtede forvaltningsplaner for Adriaterhavet for at sikre et højt udbytte på lang sigt i overensstemmelse med MSY. Med hensyn til den fortsatte gennemførelse af den flerårige plan for små pelagiske arter fastsatte GFCM lavere fangstbegrænsninger i 2024 for ansjoser og sardiner samt en fastfrysning af kapaciteten for pelagiske trawlere og notfartøjer. Hvad angår den flerårige plan for demersale bestande i Adriaterhavet, fastsatte GFCM en øvre grænse for fiskeriindsatsen for både bund- og bomtrawlere for at nå MSY for alle fem vigtige bestande i 2026 (europæisk kulmule, jomfruhummer, almindelig tunge, dybvandsrosenreje og stribet mulle). Der blev vedtaget lavere fangstbegrænsninger under de fire flerårige planer for forvaltning af dybvandsrejer i Det Joniske Hav, Det Levantinske Hav og Sicilienstrædet (herunder forvaltning af fiskeriindsatsen for kulmule). GFCM vedtog høstbegrænsninger for ædelkoral. Hvad angår Sortehavet, blev der fastsat en TAC for pighvar i henhold til GFCM-planen, og der blev fastsat en autonom EU-kvote for brisling.

EU nåede til enighed om foranstaltninger for **europæisk ål²⁶ i havområderne og de tilstødende brakvande i det nordøstlige Atlanterhav (herunder Østersøen)** og fortsatte

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).

²⁴ GFCM 2030 Strategy for sustainable fisheries and aquaculture in the Mediterranean and the Black Sea. <https://www.fao.org/documents/card/en/c/cb7562en>.

²⁵ Rådets forordning (EU) 2024/259 af 10. januar 2024 om fastsættelse af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Middelhavet og Sortehavet for 2024 (EUT L, 2024/259, 11.1.2024).

²⁶ Artikel 13 i forordning (EU) 2024/257.

lukningsperioden på seks måneder. EU nåede ligeledes til enighed om en lukningsperiode, der falder sammen med ungårs migration, og som beskytter modne åls migration mellem havet og floderne. Disse foranstaltninger vil være genstand for øget overvågning i 2024. Kommissionen vil fortsat overvåge fremskridtene med gennemførelsen af foranstaltningerne i den fælles erklæring²⁷ om styrkelse af genopretningen for europæisk ål, som Kommissionen og visse medlemsstater²⁸ har undertegnet.

3. STATUS OVER EU'S FISKERFLÅDE

Medlemsstaterne skal holde deres flåder under de nationale lofter, der er fastsat for fartøjskapacitet (med hensyn til bruttotonnage (BT) og maskineffekt (kW)). Medlemsstater, der har flådesegmenter med en dokumenteret ubalance, skal fremlægge handlingsplaner, som omfatter tilpasningsmål og redskaber til at opnå balance, med en klar tidsramme for gennemførelsen. Enhver kapacitet, som trækkes tilbage med offentlig støtte, må ikke erstattes²⁹.

Siden 2022 er antallet af fartøjer, bruttotonnagen og maskineffekten faldet med henholdsvis 0,44 %, 0,52 % og 0,10 %. Som følge heraf bestod EU's fiskerflåde³⁰ pr. 31. december 2023 af 71 608 fartøjer på 1 305 115 BT og 5 226 554 kW.

Medlemsstaterne anførte i deres rapporter for 2023, at deres flåder holdt sig under lofterne og opfyldte kravene i artikel 22 i forordningen om den fælles fiskeripolitik. Der er dog fortsat betænkeligheder med hensyn til nøjagtigheden og pålideligheden af de data, der ligger til grund for de nationale rapporter, og nøjagtigheden af medlemsstaternes handlingsplaner. En række medlemsstater finder det ikke nødvendigt at fremlægge handlingsplaner, selv om de har flådesegmenter med "røde" indikatorer³¹, som viser, at disse segmenter ikke er i balance.

Der anvendes forskellige parametre til at vurdere, om en flåde er i balance. F.eks. kan urentable eller underudnyttede flådesegmenter tyde på, at flådesegmenterne gentagne gange eller permanent ligger ved kaj eller er inaktive. På samme måde gælder det, at hvis mange fartøjer tilbringer mindre tid med at fiske, end de kunne, er flådesegmentet muligvis for stort i forhold til de tilgængelige ressourcer, som fartøjerne er afhængige af.

Flere segmenter mangler stadig de data, der er nødvendige for at vurdere deres balance fuldt ud. Medlemsstaterne opfordres til at øge deres dataindsamlingsindsats, navnlig i de områder, hvor oplysningerne er begrænsede, såsom regionerne i den yderste periferi. Med henblik herpå arbejder Kommissionen på vedtagelsen af særlige retningslinjer for vurderingen af

²⁷ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5374-2023-ADD-1-REV-1/da/pdf>

²⁸ Cypern, Estland, Finland, Grækenland, Irland, Kroatien, Litauen, Luxembourg, Malta, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig.

²⁹ Artikel 22 i forordningen om den fælles fiskeripolitik — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF.

³⁰ Inklusive den del af flåden, der fisker i regionerne i den yderste periferi.

³¹ "Røde" indikatorer viser, at flådesegmenterne er ude af balance med fiskerimulighederne. En "grøn" indikator viser, at et flådesegment er i balance med fiskerimulighederne.

balancen i visse flådesegmenter i regionerne i den yderste periferi ved at indføre alternative metoder, som skal anvendes ved udarbejdelsen af visse indikatorer til vurdering af balance. I meddelelsen fra 2023 om den fælles fiskeripolitik³² opfordrede Kommissionen medlemsstaterne til at gøre deres forvaltning af fiskerikapaciteten mere åben og fleksibel og til at overveje en omfordeling af uudnyttet kapacitet med henblik på strukturelle investeringer om bord. For de flådesegmenter, som ikke er i balance, skal medlemsstaterne udarbejde nye eller ajourførte handlingsplaner som led i deres nationale flåderapporter.

4. SAMFUNDSØKONOMISKE RESULTATER

Efter at brændstofpriserne toppede med 1,2 EUR pr. liter i 2022, er priserne gradvist faldet til 0,8-0,9 EUR pr. liter i første kvartal af 2024. Med de nuværende priser kan EU's fiskerflåde forvente at producere en bruttoværditilvækst på ca. 2,5 mia. EUR, at dække deres driftsomkostninger og at bevare arbejdspladser og lønninger for ca. 122 000 fiskere. Dette er en betydelig forbedring i forhold til 2022, hvor de fleste EU-fiskerflåder ikke var i stand til at dække deres driftsomkostninger.

Selv om de fleste nationale flåder overordnet set forventes at være rentable i 2024, viser en socioøkonomisk analyse, at en række flådesegmenter vil stå over for udfordrende betingelser, navnlig dem, der er afhængige af overfiskede bestande, og som anvender energiintensive fiskeredskaber. I modsætning hertil klarer flådesegmenter, der er afhængige af bæredygtigt udnyttede bestande, og som har øget deres energieffektivitet, sig generelt bedre og genererer højere lønninger til deres besætninger. Dette illustrerer de betydelige socioøkonomiske gevinster med hensyn til EU's fiskerflåders bevarelse af bestande og energieffektivitet.

Selv om brændstofpriserne er faldet, er energi stadig en af de store omkostninger for EU's fiskerflåde i 2024. Denne sårbarhed skyldes, at mange flåder har en høj energiintensitet og en høj afhængighed af fossile brændstoffer. På denne front foreslog Kommissionen i meddelelsen om energiomstillingen i EU's fiskeri- og akvakultursektor³³ flere foranstaltninger for at hjælpe EU's fiskerflåder med at fremskynde deres energiomstilling og nå målet om klimaneutralitet inden 2050. Foranstaltningerne omfattede indgåelsen af en partnerskabsaftale om energiomstilling for EU's fiskeri og akvakultur³⁴ samt udarbejdelsen af en vejledning til interessenterne og medlemsstaterne om, hvordan de bedst anvender Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF) og andre eksisterende EU-fonde til at støtte energiomstillingen.

5. LANDINGSFORPLIGTELSE

Landingsforpligtelsen er et af de centrale elementer i den fælles fiskeripolitik. Den har til formål at sikre, at havets biologiske ressourcer udnyttes på en bæredygtig måde gennem et mere selektivt fiskeri, så uønskede fangster ikke fanges til at begynde med, og så udsmid undgås.

³² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, Den fælles fiskeripolitik i dag og i morgen: en pagt for fiskeriet og havet med henblik på en bæredygtig, videnskabeligt baseret, innovativ og inklusiv fiskeriforvaltning (COM(2023) 103 final).

³³ COM(2023) 100 final (eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023DC0100).

³⁴ [Partnerskabsaftalen om energiomstilling — Europa-Kommissionen \(europa.eu\).](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023DC0100)

Medlemsstaterne anvender dog for det meste traditionelle overvågningsteknikker, såsom inspektioner til havs, inspektioner ved landing og overvågning fra luften. Disse værktøjer alene er ikke tilstrækkelige til at tackle problemet med ulovligt udsnid af fangster ved havfiskeri³⁵, og der er da også tegn på ulovligt og udokumenteret udsnid.

Den 22. november 2023 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet nye EU-kontrolregler, og disse regler vil bidrage til en effektiv overvågning af landingsforpligtelsens overholdelse³⁶. De giver større fartøjer, som udgør en høj risiko for manglende overholdelse af landingsforpligtelsen, pligt til at installere elektroniske fjernovervågningssystemer om bord, herunder kameraer til TV-overvågning, senest den 10. januar 2028. De nye regler gør dog ikke anvendelsen af kameraer om bord på fartøjer med en samlet længde på under 18 meter obligatorisk. Derfor er det nødvendigt at undersøge, hvordan disse fartøjer vil blive kontrolleret, og hvordan landingsforpligtelsens overholdelse vil blive sikret for EU-flådens mange fartøjer under 18 meter og for de fartøjer, der ikke anses for at udgøre en "høj risiko".

En nøjagtig registrering af fangsterne er vigtig for bestandsvurderingerne, da forskerne anvender de data, der rapporteres i logbøger og indsamles i henhold til rammen for dataindsamling³⁷, til at understøtte den videnskabelige rådgivning. Som fremhævet i meddelelsen fra 2023 om den fælles fiskeripolitik³⁸ er dataenes nøjagtighed også afgørende for de evalueringer, der hjælper Kommissionen med at afgøre, om EU's indsats bør videreføres eller tilpasses.

Landingsforpligtelsen kræver også "*detaljeret og nøjagtig dokumentation for alle fangstrejser*"³⁹, og at fangsterne "*hvor det er relevant, afskrives på kvoten*"⁴⁰. Vejning og registrering af landede fangster er vigtigt for at overvåge kvoteudnyttelsen og er afgørende for en vellykket fiskeriforvaltning. De kontroller, som Kommissionen har foretaget over flere år, har vist, at medlemsstaterne ikke altid sikrer, at fangsterne vejes i henhold til EU-reglerne, og at der ofte er en betydelig fejlrapportering af de reelle mængder, der landes.

³⁵ Flere medlemsstater er blevet enige om at deltage i et EFCA-koordineret pilotprojekt om elektronisk fjernovervågning for at gøre sig bekendt med bedste praksis for udførelse af kontrol (et eller to fartøjer pr. medlemsstat). Danmark anvender elektronisk fjernovervågning i den flåde, der fisker efter jomfruhummer i Kattegat, og Nederlandene udfører en fuldt dokumenteret fiskeriordning for nogle få fartøjer i Nordsøen. Ingen af projekterne anvendes til kontrol- og håndhævelsesformål.

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2842 af 22. november 2023 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 og (EU) 2019/473 for så vidt angår fiskerikontrol (EUT L, 2023/2842, 20.12.2023).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1004 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af en EU-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 (EUT L 157 af 20.6.2017, s. 1).

³⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, Den fælles fiskeripolitik i dag og i morgen: en pagt for fiskeriet og havet med henblik på en bæredygtig, videnskabeligt baseret, innovativ og inklusiv fiskeriforvaltning (COM(2023) 103 final).

³⁹ Artikel 15, stk. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013.

⁴⁰ Artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013.

Interessenterne gør en indsats for at tackle disse problemer. Forskningsprojekter og samarbejde mellem forskere og fiskere har givet værdifulde erfaringer med hensyn til mere selektive fiskemetoder og fiskeredskaber samt forvaltningen af udsmid i henhold til reglerne om landingsforpligtelsen. Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) og EHFAF yder finansiell støtte til landingsforpligtelsens gennemførelse med en høj andel af offentlig støtte. Ved udgangen af 2023⁴¹ havde medlemsstaterne udvalgt 302 projekter med en samlet EHFAF-finansiering på 58,2 mio. EUR til landingsforpligtelsen. De fleste projekter havde til formål at øge merværdien eller kvaliteten af uønskede fangster⁴², mindske fiskeriets indvirkning på havmiljøet og eliminere udsmid⁴³.

Selv om der er gjort en indsats, kræver det meget mere at gennemføre landingsforpligtelsen fem år efter dens fuldstændige ikrafttræden. I januar 2024 iværksatte Kommissionen en undersøgelse, som understøttede evalueringen af landingsforpligtelsen. I undersøgelsen bliver der indsamlet dokumentation med henblik på en vurdering af, hvilke resultater landingsforpligtelsen har givet, og hvorfor den har givet disse resultater.

6. HOVEDBUDSKABER OG RETNINGSLINJER FOR FORSLAGENE OM FISKERIMULIGHEDER FOR 2024

6.1. Vigtige faser i fastsættelsen af de kommende fiskerimuligheder

Kommissionen vil i udarbejdelsen af sine forslag om fiskerimuligheder for 2025 tage hensyn til konstateringerne i Domstolens dom af 11. januar 2024 i sag C-330/22⁴⁴. Den vil også basere sine forslag på den videnskabelige rådgivning fra ICES og STECF, herunder økosystemovervejelser, når disse indgår i den videnskabelige rådgivning, på de afgørelser, der er truffet under internationale forhandlinger med tredjelande, på afgørelser truffet af RFFO'erne og på en socioøkonomisk analyse samt på det forhold, at den permanente fase af den flerårige plan for det vestlige Middelhav træder i kraft i januar 2025.

Kommissionen vil dække så mange bestande som muligt i sine forslag under hensyntagen til den videnskabelige rådgivnings tilgængelighed og tidsplan.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne og interessenterne til at vurdere den videnskabelige rådgivning, så snart den er offentligt tilgængelig. Interessenterne kan også give feedback eller fremsætte henstillinger til Kommissionen gennem de rådgivende råd, de nationale myndigheder eller individuelt.

⁴¹ EHFAF-gennemførelsesrapporten for 2023, Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri, følger inden længe.

⁴² Artikel 42 i EHFF-forordningen.

⁴³ Artikel 38 og 39 i EHFF-forordningen.

⁴⁴ Dom af 11. januar 2024, *Friends of the Irish Environment (Possibilités de pêche supérieures à zéro)*, C-330/22, EU:C:2024:19. Dommen vedrører gyldigheden af Rådets forordning (EU) 2020/123 om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande sammenholdt med artikel 9, 10, 15 og 16 i forordning nr. 1380/2013 og artikel 1-5, 8 og 10 i forordning (EU) 2019/472.

Kommissionen vil gennemføre en række konsultationer med Det Forenede Kongerige, Norge og andre kyststater fra og med oktober. Formålet er at afslutte forhandlingerne i rette tid, så konsultationernes resultater kan medtages i drøftelserne i Rådet (landbrug og fiskeri) i december 2024.

Udover at fastsætte fiskerimuligheder vil Kommissionen året igennem bestræbe sig på at dele ordninger for vidt udbredte bestande med tredjelande, der ikke har sådanne ordninger, for at sikre, at fælles bestande befiskes på en bæredygtig måde.

6.2.Fastsættelse af fiskerimuligheder for de forskellige havområder

For bestande i **Østersøen, Skagerrak/Kattegat og Atlanterhavet**, hvor forvaltningen udelukkende varetages af EU, vil Kommissionen foreslå TAC'er og kvoter i overensstemmelse med MSY, når rådgivningen for bestandene foreligger. Hvis forvaltningsplanerne skaber fleksibilitet ved fastsættelse af fangstbegrænsninger, vil Kommissionen muligvis foreslå at benytte de øvre MSY-værdier for sunde bestande, så længe det i den videnskabelige rådgivning anses for nødvendigt for at nå målene i de flerårige planer, navnlig for blandet fiskeri. Hvor biomassen er reduceret så meget, at den ligger under de sikre biologiske grænser, foreslår Kommissionen at genopbygge bestandene og medtage afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med de enkelte flerårige planer. Kommissionen vil fokusere på så hurtigt som muligt at få en fuldstændig MSY-rådgivning for andre vigtige bestande.

Kommissionen vil også fratrække de minimis-undtagelserne eller undtagelserne begrundet i høje overlevelseshastigheder fra ICES' rådgivning, hvor det er relevant. Endvidere vil Kommissionen evaluere medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at gennemføre de nuværende foranstaltninger til reduktion af bifangst, der er vedtaget sammen med de TAC'er, som alene er for uundgåelig bifangst, for at afhjælpe potentielle choke-situationer.

Hvor det er muligt, vil Kommissionen fortsat arbejde i retning af en ordning med flerårige TAC'er for bestande, der kun er EU-bestande. For to bestande, der kun er EU-bestande, er der fastsat flerårige TAC'er for 2024 og 2025. Dette vil øge effektiviteten og forudsigeligheden for EU's fiskeindustri for bestande, der udvælges i tæt samråd med medlemsstaterne, interessenterne og ICES. Medlemsstaterne anmodes om at opstille en liste over prioriterede bestande i de tilfælde, hvor de anbefaler 2-årige TAC'er. Efter en vurdering anmoder Kommissionen ICES om at vurdere de identificerede bestande:

- i. i overensstemmelse med ICES' flerårige rådgivningskriterier
- ii. ud fra gennemførligheden af den flerårige rådgivning og
- iii. med hensyn til de mulige konsekvenser af en sådan flerårig rådgivning.

For fælles bestande, der forvaltes sammen med **Det Forenede Kongerige, Norge og andre kyststater**, vil EU følge den samme tilgang som for bestande, der kun er EU-bestande. EU vil basere sin holdning på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning med henblik på at fastsætte fiskerimulighederne i overensstemmelse med MSY-niveauerne og, hvis relevant, forhandle med Det Forenede Kongerige, Norge og andre kyststater om bevaringsforanstaltninger. Rådet for Den Europæiske Union vil fortsat samarbejde med Det

Forenede Kongerige om de fælles tilsagn fra EU og Det Forenede Kongerige i Specialudvalget om Fiskeri og med Det Forenede Kongerige og Norge for at følge op på de trilaterale tilsagn om opnåelse af et bæredygtigt fiskeri og forvaltning af fælles bestande. EU arbejder fortsat på at finde bæredygtige, afbalancerede og omfattende deleordninger for vidt udbredte bestande, der forvaltes i fællesskab med andre kyststater.

Hvad angår **Middelhavet og Sortehavet**, er det vigtigt, at medlemsstaterne forfølger målene i EU's flerårige plan for det vestlige Middelhav og i GFCM-planerne i overensstemmelse med 2030-strategien. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre ledsageforanstaltninger under EHFAF-programmerne. Den 1. januar 2025 slutter overgangsfasen for EU's flerårige plan for det vestlige Middelhav, og planen går ind i fasen med fuldstændig gennemførelse. Det betyder, at F_{MSY} -intervallerne i den flerårige plan kan anvendes, hvis bestandene ligger over forsigtighedsreferencepunkterne, med henblik på en mulig anvendelse af fleksible foranstaltninger i blandet fiskeri. Forslaget om fiskerimulighederne bør omfatte de tilgængelige forvaltningsværktøjer, F_{MSY} -intervallerne og kompensationsmekanismen for at forbedre redskabsselektivitet og områdelukninger. STECF evaluerer årligt fremskridtene med gennemførelsen af den flerårige plan. Kommissionen har også indledt arbejdet med de enkelte bæredygtighedsaspekter med henblik på i juli 2024 at rapportere om den indvirkning, som den flerårige plan for det vestlige Middelhav har på de berørte bestande og fiskerier.

Delt forvaltning af bestande er også nødvendig for at sikre et bæredygtigt fiskeri i internationale farvande og for at skabe lige vilkår i Middelhavet og Sortehavet. Med henblik herpå vil forslaget om fiskerimuligheder for 2025 omfatte de aktuelle GFCM-foranstaltninger og yderligere foranstaltninger, der skal vedtages på GFCM's årlige møde i november, herunder vigtige foranstaltninger til gennemførelse af de flerårige planer for Adriaterhavets små pelagiske arter og demersale arter samt de langsigtede foranstaltninger for europæisk ål og ædelkoral. For sortehavsarter vil Kommissionen foreslå TAC'er og kvoter for pighvar og brisling i overensstemmelse med de foranstaltninger, der skal vedtages på GFCM's årlige møde, på baggrund af resultaterne af GFCM's pilotundersøgelser og forskningsprogrammer.

De fremskridt, der er gjort i Middelhavet og Sortehavet, skal fortsætte og fremskyndes baseret på resultaterne af GFCM's konference på højt plan i oktober 2023 og fiskeforummet i 2024. Der er behov for et større fokus i forbindelse med GFCM's og FAO's topmøde om ikkeindustrielt fiskeri (juli 2024) og den regionale akvakulturkonference (december 2024). Der er tale om vigtige milepæle i processen med at udarbejde den næste MedFish4Ever-ministererklæring til den næste ministerkonference i 2026. Alle medlemsstater skal fortsætte indsatsen for bæredygtigt fiskeri, da dette er grundlaget for en modstandsdygtig fiskerisektor og for at beskytte økosystemerne i disse havområder.

Det er tvingende nødvendigt at forbedre beskyttelsen af **europæisk ål**. Foruden en nøje overvågning af gennemførelsen af fiskerimulighederne for 2024 og en vurdering af foranstaltningerne for 2025 for havområder opfordrer Kommissionen endnu en gang medlemsstaterne til inden for rammerne af EU's handlingsplan for havet at ajourføre deres

åleforvaltningsplaner i henhold til åleforordningen⁴⁵ i overensstemmelse med deres retlige forpligtelser i EU's miljølovgivning. Det er vigtigt at intensivere foranstaltningerne i de indre farvande for at skabe lige vilkår, da åledødeligheden i indre farvande er betydelig, og det haster med at gennemføre afhjælpende foranstaltninger. For at lette denne dialog og proces afholdt Kommissionen en teknisk workshop om åleforvaltning den 24. april 2024 i forbindelse med handlingsplanen for havet. GFCM arbejder i øjeblikket på fremtidige langsigtede foranstaltninger for europæisk ål, som dækker alle levesteder, herunder de indre farvande.

7. KONKLUSION

Den overordnede bæredygtighed af EU's fiskeri blev forbedret yderligere i 2023 takket være den fortsatte indsats. Dette gælder særlig i EU-farvande i Atlanterhavet. Situationen i Østersøen er dog stadig yderst bekymrende, eftersom kommercielle bestande, der tidligere var vigtige, fortsat er faldende på grund af flere belastningskilder. Hvad Middelhavet og Sortehavet angår, er der på trods af de nylige forbedringer i visse bestandes tilstand behov for en mere omfattende indsats og et større engagement for at tackle situationen.

Klimaændringerne påvirker de menneskelige aktiviteter og belastningernes intensitet samt de indbyrdes sammenhænge. For at tackle presset på fiskebestandene er det afgørende, at medlemsstaterne gennemfører EU-lovgivningen fuldt ud, og at alle interessenter gør en samlet indsats for at mindske presset på fiskebestandene. EU bekæmper havforurening ved hjælp af en række lovgivningsmæssige og politiske initiativer inden for de bredere rammer af handlingsplanen for nulforurening⁴⁶.

Kommissionens forslag om fiskerimuligheder for 2025 skal gøre det muligt at genoprette bestandene, konsolidere de fiskebestande, der har nået et bæredygtigt niveau, og øge fiskernes modstandsdygtighed.

En blomstrende fiskerisektor er afgørende for at kunne bevare de europæiske kystsamfund og forvalte omstillingen til mere bæredygtige fødevarer systemer. Som anført i fiskeri- og havpakken er det afgørende med et fælles engagement for at gøre vores havområder og det europæiske fiskeri klar til fremtiden.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne, de rådgivende råd, interessenterne og offentligheden til at give feedback til denne meddelelse senest den 31. august 2024.

⁴⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 af 18. september 2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål.

⁴⁶ Initiativerne omfatter fastsættelse af grænser for havaffald, undervandsstøj, næringsstoffer og forurenende stoffer i henhold til havstrategirammedirektivet og gennemførelse af foranstaltninger for at overholde disse grænser. Jf. COM(2021) 400 final.

PLANLAGT TIDSPLAN FOR ARBEJDET⁴⁷

Hvornår	Hvad
Maj — november 2024	Videnskabelig rådgivning fra ICES
Juni — ultimo august 2024	Offentlig høring om meddelelsen
Ultimo august 2024	Kommissionens vedtagelse af forslaget om fiskerimuligheder i Østersøen
Medio september 2024	Kommissionens vedtagelse af forslaget om fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet
Oktober — december 2024	Årlige konsultationer om fiskerimuligheder med parterne i det nordøstlige Atlanterhav
Oktober 2024	Rådets møde om fiskerimuligheder i Østersøen Konsultationer med kyststaterne om vidt udbredte bestande i det nordøstlige Atlanterhav
Ultimo oktober 2024	Kommissionens vedtagelse af forslaget om fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen
4.-8. november 2024	GFCM's årlige møde
12.-15. november 2024	NEAFC's årlige møde
1. december 2024	STECF's bestandsvurdering og forvaltningsrådgivning
December 2024	Rådets møde om fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen Rådets møde om fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet

⁴⁷ For bestande, der forvaltes af RFFO'er i EU-farvande og visse andre farvande, vedtages fiskerimulighederne efter RFFO'ernes årlige møder ved at revidere Rådets forordning, der fastsætter fiskerimulighederne.